

gender. En sådan fuldmagt vil også være gældende efter det tidspunkt, hvor man ikke er i stand til at varetage sine anliggender. Der ændres ved dette lovforslag ikke ved muligheden for at oprette generalfuldmagter.

2. Baggrunden for lovforslaget

Antallet af personer med en demensdiagnose er indenfor de seneste år vokset. Ikke alene på grund af et stigende antal ældre, men også fordi der i dag sker en tidligere diagnosticering. Det skønnes, at der er mellem 80.000 og 100.000 demente i Danmark. Der er hvert år ca. 19.000 nye tilfælde.

På grund af prognosen – tiltagende svækkelse af hjernen – vil mange diagnosticerede gøre sig overvejelser om, hvad der vil ske, når de ikke længere er i stand til at handle vedrørende egne forhold. Det kan være sig bekymringer om, hvorvidt man vil blive en belastning for ægtefællen og andre nærtstående, men det kan også være bekymringer over, at man på et tidspunkt ikke længere vil være i stand til at tage vare på sig selv. Man kan ikke selv tage stilling til bolig, hvilket tøj, man skal have på, gåture mv. Der vil naturligt nok opstå et ønske om at kunne se ind i fremtiden og på forhånd tage stilling til egne personlige forhold.

Der er fra forskellig side givet udtryk for, at der er behov for, at personer, der rammes af sygdom, der medfører, at handleevnen gradvist forsvinder, får mulighed for at tilkende deres ønsker for fremtiden i forhold til bolig, pleje og omsorg. Socialministeriet nedsatte derfor i 2003 en arbejdsgruppe med repræsentanter for Justitsministeriet, Civilretsdirektoratet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet og Socialministeriet. Arbejdsgruppen afgav rapport i marts 2004.

2.1. Arbejdsgruppens overvejelser

Arbejdsgruppen har overvejet, om der er behov for nye formelle regler i form af vedvarende fuldmagter, der kan angå både personlige og økonomiske forhold, og som skal have virkning efter at fuldmagtsgiver er blevet ude af stand til at varetage sine anliggender, eller om der skal være tale om en enkel, let og uformel løsning.

Det er arbejdsgruppens vurdering, at mennesker, der står i en situation, hvor de har fået en diagnose med en dårlig prognose, ofte ikke vil have det fornødne psykiske overskud til at skulle rette henvendelse til offentlige myndigheder for at tage stilling til fremtidige plejeønsker. Og mange vil på forhånd ikke have oprettet en generalfuldmagt indeholdende plejeønsker for fremtiden, fordi man – når man er rask – ikke ønsker at tage stilling til, at man kan komme i en situation, hvor man ikke er i stand til at handle vedrørende

egne personlige forhold. Der skal derfor være tale om en enkel, let og uformel løsning.

Arbejdsgruppen har anbefalet, at tilkendegivelser for fremtiden i form af »plejetestamenter« er den mest hensigtsmæssige og enkle løsning. Der er ikke krav om, at »plejetestamentet« skal oprettes på en officiel formular eller skal underskrives for notaren. »Plejetestamenter« giver i modsætning til fx vedvarende generalfuldmagter, hvor fuldmagtsgiver skal omkring notaren for at ændre fuldmagten, mulighed for på en uforpligtende måde at ændre tilkendegivelserne.

Det har været af væsentlig betydning for arbejdsgruppen, at den demente har selvbestemmelse i det omfang, at det er muligt – også i de tilfælde, hvor der er givet tilkendegivelser om ønsker om pleje, omsorg mv. i fremtiden – og at den enkelte families naturlige ret til at lave aftaler om pleje, omsorg mv. med svage familiemedlemmer ikke begrænses.

Arbejdsgruppen er blevet bedt om at foretage en afgrænsning af persongruppen. Problemstillingen bliver især diskuteret i forhold til demensområdet, fordi der er tale om en persongruppe, der – i modsætning til alle andre – med sikkerhed ved, at de bliver mentalt svækkede, og at de på sigt ikke vil være i stand til at handle vedrørende egne forhold. Arbejdsgruppen har derfor indstillet, at persongruppen afgrænses til demente.

Arbejdsgruppen har desuden vurderet, at der er behov for at informere om muligheden for at oprette en generalfuldmagt vedr. de økonomiske forhold.

Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget skal forhandles med de kommunale parter.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke erhvervsmæssige konsekvenser.

Konsekvenser for miljøet

Lovforslaget har ingen konsekvenser for miljøet.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Høring

Forslaget har været sendt i høring i Den Sociale Ankestyrelse, Den Sociale Sikringsstyrelse, Styrelsen for Social Service, Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Københavns Kommune, Frederiks-